

Adrie Krijgsman

oude koeien *lonesome baby* bagger

een relaas

© 2010, Adrie Krijgsman, Assen NL

In het nep natuurlandschap scharrelden de grote grazers, in het financiële landschap de grote graaiers en in het politieke landschap heerste verwildering. Het jaar 2010 werd verduisterd door IJslands vulkaanas, georangeerd door het WK-voetbal en ook de tijdgeest en confabulaties waren ruimschoots aanwezig.

oude koeien *lonesome baby* bagger is een licht boosaardig relaas over liefde en nut van de huidige tijd in relatie tot vroeger met uitzicht op de lijdensweg van het hedendaags landschap en springt zonder interpunctie rond in actualiteit en hersendrab

Deze pdf versie mag vrijelijk worden gebruikt.

Serieuze reacties worden op prijs gesteld, per email aan info@adriekrijgsman.nl

uit het gemanipuleerde perspectief van een *Triumph des Willens* weggelekt vetvingers likkend weerkaatst er vlekken op het rookglas in een sjofel restaurant een energieke man in scherp gesneden kreukloos pak die met zijn galmstem spattend uit verkalkte keelgrot hard om aandacht roept en zeker niet met intonatie van een vriendelijk verzoek maar eerder commanderend zonder dringende reden en als daadwerkelijk de stemmen van de toehoorders verstommen heeft hij als recent ontloken en bejubeld rechtspersoon niets te vertellen waarmee zijn opgelegd commando volstrekt zonder context in het ledige blijft zweven als louter oude etenslucht in zeurderige tijdgeest los van een logische tijdlijn en los van wazige historie of zelfs maar een concept van de nabije toekomst in zachte was geboetseerd waarbij *the man himself* niet meer dan een passant in Heraclitisch restaurant is *going nowhere*

voorlopig door een sterk genoom tegen gekte *protected* vandaag de historische schoonheid gedolven vanonder zwaar en vochtig boetekleed van doening in verstikkend kader van continu met feestelijke strik omwikkeld omgewoeld landschap in Drenthe waar tijdens wandeling door gele bloemenzee een troebel witte poel verschijnt bezwommen door een handwarm clubje meiden waarop ik wasman *wobbly* wrijf kneed en wring met machtsverheven herinnering aan het vrijzelig vroegere stijfjel in de met verse lavendeltakjes aangegeurde lakens en het bolérotisch uiteenwijkend zitvlees stampend in het ondiep water of

equivalent in de handwasvlezige zee van
confabulerende sokken slips en shirts met de venijnig
korte golfslag op het soppig water bij een plotseling
aangewakkerde wind in het slenkje en de
openspattende gele bloemenzee in de zon door
graafmachines verreden met omgekeerd evenredig aan
arcadische potentie steeds meer vadsig vet op het
schaambeen wordt langzaam het besef gewekt dat in
mijn vroege stunteldagen domweg ongelukkig aan de
waterkant de door getij bewogen goden al in
modderbrij verzwolgen werden Wodan Vishnu Ra en
ook de vigerende importgod God die in mijn ogen
algebra ontbeert noch mee is gebogen in pregrimmig
spreekje zonder oog voor prehistorie of gloriende
toekomst met krijtreptiel en automobiël en ook de
zelfkritiek die onverminderd de bevoegdheid van
vereffenaars toch lichtelijk achterwege bleef in het
verstopte linker oor en rond intriges in mijn ogen als
hemel doorschietende meteorieten de blik op het *waer
bestu bleven* gericht en de onverdeelde nalatenschap
van literatuur en de vurige wil om wazig uitzierende
meiden te lezen ondanks twee brillen met altijd dode
ovalen waarin het ongeluk in een klein stukje
boogstukje schuilen kan met in de overdracht van
rechten een wijdere mistige kring en het ijdele draaien
van het hoofd naar omver gewaaide verhalen uit Edda
Gilgamesj Kalevala en misschien wel het zout van de
ansjovis dat ik mis en het vet van vers gebakken
sardines of muziek denk ik hedendaagse nieuwe
muziek als het vlees op de botten en bij terrasjesbier in

godesnaam geen Drentse blues meer van kalende
mannen geen ruggengraat verslappende oude koeien
lonesome baby bagger dik onder kroos uit de sloot
waaraan ik ver weg woon onderweg in velden vol
hondstongen waar tradities gebieden dat veelvrat
zich vullen met het vetter wordend buikspek van
staatsondersteunde systeembanken zonder excuus die
vrijelijk andermans handen branden aan megalomane
productie van eindeloze rijen rupsjes Nooitgenoeg die
stakkerig denk je dan als grijze reiziger van nu door
armoede getroffen oude frankskes missen en de
marken niet vinden hoewel de rentree daarvan al
rammelt aan buikige stadspoort van Brussel en
prangender de vraag oproept naar ethisch explosieve
motivering met welke struise meid komt hij in welk
land uit nu hij beteuterd terugblijkt op *wat men van
veerst haelt* in tijdgekleurd en *soetsmaeckent* vertrek
het bijeengaren inpakken herpakken is de gaskraan wel
dicht en zijn deuren op slot met na de persoonlijke
globalisering in welvaartsdronkenschap de vraag of ik
geen teken van wangedrag in het kenterend landschap
heb achtergelaten

vanuit haar tijdelijk huis in de transcendentiaal van haar
verschijnen 's ochtends vroeg bel ik L voor een dag in
de berm en hoor haar ferme met weinig debiet altijd
traag stromende stem die vraagt of ik onnozel ben *no
me verbasum* wellicht izzegoed maar moet eerst nog
wat dingetjes doen zegt ze dingetjes doen hoe krijgt ze
die woorden toch uit haar strot stokbrood mee wat te

drinken en dik twee uur later zijn we ter plaatse om pal
naast een praatpaal in achteraf nog stralend
renaissancelicht onze krukjes uit te klappen maar zodra
dan de bijen van hoger honing zijn teruggekomen
kruipt al koudworm vaardig in de natte stelten naar
boven uit vers gemaaid gras en vermengt zich de geur
van voorbije seizoenen met oude was het maar mei
melo drama lauwe lente verslik me dan in een korst
van het stokbrood die *steckt wie eine Kamele* in des
keelgats *Nadelöhr* en snottige regen druipt uit mijn
flodderig neerhangend haar dik lijkt het zwaar als een
kalkspaat druipend staccato van woorden die
wonderbaar taal kunnen vormen of traag laten stollen
tot dood stalagmiet en verkalken we nietig met hijgend
geheugen vergeet-mij-niet hunkerend ontuchtig op
krukje langs graskant van snelweg bij meestentijds
regen en allerwegen gebeurt er van alles maar
zuchtend geen *fuck* waar we lyrisch van worden of iets
wat ook maar de minste meerwaarde biedt aan het
hectisch bestaan zien we kudde migrerende gnoes in
hete Serengeti als hormoongedreven levens aan onze
ogen voorbijgaan in wolken op weg naar verdwijning
verder het binnenland in en zelfs de witte raaf van
Asklepios verkleurt er achteloos naar zwart terwijl
onze *pensées* aldaar niet in de richting gaan van
blaaspaskallend huis van moralisme zoals we dat in
staatswetten herkennen en hebben niets van doen met
onverantwoord epistemisch pessimisme dat als
familiaire kots in de toiletpot aan dikke schedels van
piskijkers kleeft en hangen evenmin als klissen een

gefilterde snaaiwatreligie aan of de edele zweefteverij
nee in zijn algemeenheid hebben we ondanks de vele
redenen anderszins geen onbestemde doemgedachten
en gaan we opgewekt uit van een speels intellect
benevenzo de ratio die zonneklaar als klontjes niet
steevast voorspoed produceert maar toch bij tijd en
wijle deksels humoristisch uit het ostentatief getuite
dispenserbekje van een gebalsemde Mien tevoorschijn
kan schieten met zicht op sterk gecontroleerde stromen
komen en gaan klappen we soepel de vouwkrukjes in
met een lichte metaaltik en lopen wat koudbillig langs
een lekkende parkeerplaats over saaie ventweg naar de
stad in ecologische discretie al is er tussen ons geen
dode-lente-woord gewisseld en met voldoende stof om
zeer gestructureerd en perspectivisch over na te denken
gaan we bij de rotonde ieder weer ons weegs naar de
haardstee en schaf ik onderweg nog shag en krantje
aan vol 's keizers grijze baardkampioenen grijp in mijn
broekzak de sleutels met zwenkende hand en denk aan
fysieke souplesse van monddode breekdanseressen in
huis knip ik licht in de tweedehands leegte verorber
een tosti met kaas en taugé en doe alsnog mijn
verkwiktukkie toe met naast mij in lucide droom een
minzame chick wit nachthemd aan en lichtelijk
tegendraads blond en bedwelmend engeltjestalig *how
are you* en met haar moeder zittend op matrasrand
omdat het mij niet onwaarschijnlijk lijkt dat ik in deze
droom mijn naar den vleze dorstende handen van
imaginaire orde niet van dochters welvingen kan
houden droom ik er haar moeder als een hoedster in de

sponde bij want op mijn leeftijd is het vrijen met zo'n jonge meid naar gangbare ethische normen volstrekt ongepast en daarom na de droom weer existentieel alleen geplast met in de ketel het allegro zingend water voor gezonde groene thee vermengd met licht gerinkel van het vaatwerk en het schuren van een beker over roestvrij stalen aanrecht buiten *ewige* regen op *das zweites Deutsches Fernsehen* goeie speelfilm over etnische relatie trekt in grijs haast onzichtbare theedamp voor mijn beeldscherm traag omhoog langs hutten geiten brandhout en de vinger van Carola over klovend droge lippen moet verdomme M nog mailen die terug is van inspectie op een thuisgeteelde orde in het zuiden van Soedan waarvan ik denk dat export van zo'n weldaad met een maximaal krediet naïef gedeald als koninklijke voerweg naar de crisisbanken tropische luchtbel snode geroken infaam verslaving kwekend glazen muiltjesvoet al bij geraamde opbrengstwaarde aan de grond gezet op misbruik duidt waarvan de *marketing tool* tot in de hemel reikt met prijzing van onmisbaar belkrediet en naar de spijswet omgetoverd varkensvlees ik denk

die al mentaal vermagerd in zichzelf gekeerd met enkels in het braadvet staan bezien de noodzaak tot een snelle kweekreductie als eigen aan verwaande elite toch brandt de vleesproductie als rokende *Fakkel im Ohr* van de voedselconstructie waartegen geen wet afdoende kan beschermen maar als ik supermarkerend een oerbroodje koop is dat vanuit mijn structurele

geldtekort bezien ook twijfelachtig want om doordacht de *fair trade* koffie en het biofruit in een gemixte metafoor met eigen geldgebrek de das om mijn geslonken zeep te helpen neigt naar zelfkastijding met schone handen in eschatologische brij waarbij het echec niet gekker moet worden omdat ik dan bloedeloos hersenvocht gorgel toch wordt het langzaam vrijdagmiddag in milieubewust geheugen en komt als wervelwind over de lage drempel een smetteloze *Schmetterling* op weg naar hoge Citoscore die vier Donald Duck pockets koopt en fijntjes één twee vier telt voor haar vader dan mis je de drie zeg ik nee twee zegt ze schattig terwijl een klein beminnelijk littekentje naast haar neus ook meedoet met de glimlacht en hoewel ik het zeker niet met haar eens ben vind ik dat insgelijks lachend wel goed tot een volgende keer wanneer een mathematisch misverstand is weggeleerd fladdert ze spaak gelopen op nog taaie logica nu dubbel doeïend de deur uit terwijl haar huid ver daarna op de hand zwaait na afloop van feestelijk bloedende bodemdebatten aangaande *sein Kampf*

doorgaans glimlach ik waarden terug in historie want hoef maar een thuisloos boekstuk van Beckett te lezen om donders goed te beseffen hoe dol de regeldrift bij elke lafhartige eisprong onze vrijheid in de tang neemt met een proactief uitgerold staatskasbeleid dat intrinsieke waarde van mijn vrijheid slechts herdenkt met vijf jaar vechten feestelijk gevolgd door dagboeken van Anne in de tang met dodelijke neerslag

als vergif over de Nederdijetse boeken waarin
verzeurende auteurs hun treurig ongerief lozen over
het onvermogen tot verwekking van een wenskind dan
wel het sullig huisgeluk ondersteunen van
voetbalvaders op de kwadratische naaldpunt of de
alzheimer van mama niet kunnen verdragen en zijn we
genoodzaakt lief te drijven met bij geschifte
aangegaan het overspelig zweetprivaat bij Moonen of
het vertaalsel van *Finnigans Wake* als de dartele
Schwanz in het landkikkerland waarin ik ooit een
plekje zocht om te wonen pal naast de net zo dansende
Himba's Zoeloes Indianen tribale culturen die niet
meer bestaan omdat er overal op aarde genetisch
verwante tijd voorbijging van eenzelligheid zijn gerst
van grassen rogge van gierst en de sappen uit vruchten
geperst zo pervers de fruitvlieg huishoudt op rijp fruit
stouterd en de veredelaar op gestandaardiseerde
gewassen zo vaal was de gier nog niet op bezoek hier
om bloederig boeltjes te ruimen en of ik dan
verHeinekt voetbalbier op elke plek hetzelfde drink of
met door werk versterkte schouders eronder bouw aan
het huis metsel muren timmer houtgebint en hang het
sluitwerk in vind binnen tijdruimte vastgesteld vrouw
maak kind en tenslotte de drift af *o todo mio* genietend
nu dit ondermaans geluk aan literaire kapstok waaraan
de attributen kunstig kunnen hangen als AKOpet en
Librisvest *o todo mio* van imitatieve kleverigheid *we
are so clever* met woordvet op de lippen dus *now or
never* de teennagels knippen en haar in de kleur kan
andermaal niet kiezen voor welke guitige slip dan ook

en toch uiteindelijk de deur uit om over de eeuwig met ijs geplaveide wegen naar vrijheid wel weer te laat de Drentse *femten minuter* te niezen stukje fietsen kussen drankje feest waarop ik bitterbal jij rubberkaas prikt hij verwijlt bij wij pellen vis jullie tijd versullen zij worden zijn wellicht blij van dagelijksheid ontstof met lusten lichtjes aangeschroeid en geurig dansend al op Elvis' ritmiek in de pels van de vis *hasta* diep in de avond met afsluitend nog een smakelijk opgediend krabhapje dat weliswaar de vlijmscherpe nagels in dollen driften van afgewaaid land zet

verleid tot meelijwekkend vraaggesprek over de stamboek stierensteun aan vroeg gepensioneerde Grieken rinkelt opnieuw de kritische kassa voor de vercrissising van negatieve balansen *in imitatio banci* en ga ik lichtjes anti-oedipaal als Bardamu in donker reisjournaal naar nachtelijke arbeidsplaats want ook al is fysieke slavernij *im großen Ganzen* afgeschaft zij is verhuld terug in mijn morele werkplicht en inpasbaar democratisch functioneren om geen onenigheid te krijgen met een omgeving die conform een dwingend voorschrift goede manieren vereist in een platsende flatsende kwallendans in heldere branding op het strand van hogerhand met noodzaak tot correct gedrag als Frans gejack dan uitgepleurd over etnische identiteiten en lever ik Badiouaans mijn deel aan dit frivool bestel van hulde aan de doorschuifschulden omdat een goede *Bildungsroman* als vaak noodlottig lot aandoenlijk mij ter weke harte gaat al wil ik

onderweg soms van het tijdpad weg naar uitgelegde tijden waarin de escapist nog waldens naar de heide kon verkassen om daar zijn bijtig voedsel te verbouwen maar is dat wensbeeld mij ontnomen door uiterst betrouwbare bouwcontroleurs en mag er in het bos geen kookvuur worden gestookt zonder een relevante vergunningengtik op de vaardige vingers en zal ik daarentegen mijzelf wel moeten voegen naar gemene regels teneinde *all men are* een kwaal als geheel en plichtsgewijs in het bijzonder bijeen te houden desnoods met afdracht van bevriende boete-euros of gepast geweld van doorgeslagen vaderstaat als overbezorgde *great dictator* die na de *kalte Krieg* geen bureaucratenaast mag heten en waarvan de liberalisme beleidende leiders niet vergeleken mogen worden met een staalsnor of pochet die duidelijk dodelijk waren is nu de neodictatuur als democratisch zalfsel vingerzacht en liefdevol over mij uitgesmeerd teneinde mij en allen die een leefbaar leven leven een leefbaar leven te geven conform de meerderheid zich dat wenst behoort ik evenzo mijn premie en belasting af te dragen om de ziekelijke files naar de snackbar te bestrijden al vraag ik mij wel af waarom de generatie vliegen in *the killing fields* niet zelf haar zorgplicht draagt voor dierlijk slachtgedrag en roep ik voor de pret alleen de draak van Terpstra aan en wijs haar op het feit dat breedtesport geen haartje dunner maakt ondanks ontdekking van spiegelneuronen en toegeëigende sportclubleden die straatvoetbal en ander illegaal gespeel naar de marge verdrukken maar mag ik

daarentegen gerust nog mijn onvrede ruften in een ruimte vol geëxposeerde tolerantie in permanente strijd tegen een aanzet tot op grote doeken geschilderde staatsondermijning geestelijk opgekrikt door strikt genomen kopje onder in de modder ademnood opgelegd krijgen in een onbeperkte psychosomatiek wat ik derzelve word als werker in de nachtzorg waar met een dodelijke schraapstem Gorter een zuinige lente gaat zingen over het opgebouwd pensioen

halleluja nu briljante media aanbeden omdat ook domheid waard is ontsproten te worden aan oude geboden en aangespoord om intermenselijk contact tot ranzige braakstand te brengen verbeteren gemakkelijker te maken et cetera is de oplaadbare batterijgeneratie zonder debat massaal aan het bellen bloggen en facebooken geslagen en geen klinische diagnosenorm die daar een oordeel over velst zodat we er als blinden in een leeg boek in verdwalen en glazig domme belveedummy's worden in permanentia theatrala van digitale braille tijdens *sexen on the beach* terwijl een nieuwe reeks vakantiedipjes kipkluisend begint en geestesbleke jongeman met duizenden contacten zich sociaal gestoord te barsten vreet aan leegte omdat er een diepere interactie ontbreekt en godsammeleren legt hij ook haar tieten bloot in de tent en pakt haar hondjes gelukkig met zijn prakkie achterin maar ik kijk recht in haar bezopen ogen en haar openstaande mond met achter witte tanden het ontvankelijk theater onder trillende blankroze huid

trekt hij de *power plug* uit *socket* tentje dicht en weg is
ie verdwenen in de digitale beelddoos van Pandorus
waarin al snel na de openingsrede een kapitaal
beschermend kabinet met plaatjesverterende heren op
latere leeftijd een toeschreeuw met champagne
geachterde heren loopt leeg een sigaartje te roken met
lamme maar voldane lenden aanleunend tegen het
zurig frontaal om ondertussen mevrouw te
blavatskiseren over morele vertroeteling *im dritten
Jahrtausend* met vette aanhalingstekens naar Plato *auf
den Fingerspitzen* om nog lang te blijven hangen op de
kleefplek Smalle Darmsteeg diep in het donker opinies
verterende herenbommels van stand die nota's
kwinkeleren over uitbelevingsrellen op het Hoek van
Hollandse strand en hooligans als hoektand in de
samenleving plaatsen met soms een draaideurige op
de verstilde Dam die met zijn boe tegen een gnoe
herdenkend Nederland in brede stroom door het
oneindig laagland jaagt als vluchtend denderend
Serengetivlees op weg naar Prophasis godin der
verzinsels bij wie het cryogene conserveren van
lichaam of hoofd in de schoot van toekomstige kennis
een kunst is die niet vaak vertoond wordt maar
voortschrijdend innovatief van belang mitsgaders
dichter bij huis de vervanging van lakens en tot rafels
gesleutelde wildgroei in de broekzak evenzo op Willy
Roggeman's Nardis ligt nog een kerstkortingkaart die
ik het heilig kind indachtig daarvoor passioneel
misbruik en meng mij met gevulde tassen smuikig in
de blije meute op het primair winkelplein waar vlotte

presentàbbelaar al woorden collecteert om kleding te dragen die ik nu net zo ondoordacht heb gekocht alsook de bevrijde haarstijl en schoenen benoemend met daarachter op een vlakke zee de grijze fregatten die voorbij de aangestelde dichter drijven die wachtend in mijn richting kijkt onder de frêle wolken en slaat tenslotte boos zijn ogen neer naar de koolse podiumvloer waarop ik hem nu eindeloos de Drentse grijsbaard langer zie denken tot bijna voltooide replica des Heeren *life of Brian* waar luttel bruggetje verder stemmen zich tot kosteloos ter inzage liggende brul verheffen en beursvloeren door hun hoeven zakken en de markt weer in het crisisputje keldert nog steeds op de vlucht voor de blijde maar dure luchthapperij

met vingerinkt nachtslaap in dagboek van Morpheus geschreven omwegens en derhal de wereldwijde waakzaamheid veel bijval ook in vleu vakschrift vleugellam vols pausheilig pedolatijn capita silentium gem met veel aakt gemummel gebraakt in achterzaak waar wijsbegeerte staat en denk ik vast weer die Plato met oude Chinezen aan 't kezen ook Kant bemoeit zich ermee en überbabbelt weer het koude voorjaar waar ondanks tien graden en fors koutje wind toch weer wat kortbroekers norsig van ijskleur versmoelen omdat precies de pistache van een ander groener blijkt te zijn dan roze framboos van jezelf singuliermummel algemeenpruttel Kant trekt zich categorisch terug in de *Reine Vernunft* maar nu begint Sloterdijk cynisch te tieren en roep ik hé rustig daar achterin en wat een

voordeel dan dat Mulisch als zodanig krachtens collectieve overeenkomst bij literatuur staat en daadwerkelijk zijn mond houdt wanneer een wondermooi en zonder woord nog meisje binnenkomt bij wie ik mij oud voel als zout in biestpap of telkens bij herberg de paarden verversen terwijl ik met een loos gebaar het archaïsch gelijk delegeer en het meest houd van vrouwen strak in een huidpak van bescheiden metrisch oppervlak op wier plezier en scherpe geest je feilloos kunt vertrouwen wetend dat *von innen aus das Unbegreifliche* verschijnt omdat het *immer* geen goedkeuring geeft als steeds de frees afbreekt en *con tristeza* splinters in het onderhanden werkstuk schiet krijg ik een fraaie pluim op mijn collectie van een flexibele Gentse studente die tijdens bezoek aan haar ouders in Drenthe met neus in de boter van Auster valt en zeker nog terugkomt op mijn klamme rug die veerstekend reterig en zwetend bij eindelijk een vleug intellect in de drekdag nu dit buiten haar mondaine universum gevlogen *unbeschreiblich weibliche* wezen voortvoert hoezeer het cultureel verdriet die p in de waggele dorpsknieën schommelt soms waar men in donker het licht uit een beerput wil trekken maar nooit tot kekke daden komt ga ik blijdschappelijk ontkropen aan de depri *bourgeoisie* nu na mijn elevatie gelaafd en *door natuur met een gezond verstand begaafd* op weg naar de trein en beluister van huis uit de schrijfster die verweduwd bij stationsplein altijd nog de witte wolkjes boven *boostend* groen vertoont en mij op weg naar gascomplex met prikoogjes betast vol

paardenbloemenvelden lui achterstevoren leunend in
bloeistand van het vindereblöde been over een
draadhek rechts waar met geknakte nek een beekje
tijdens ochtendgorgel frisheid zoekt in opgeschilderd
Veronese groen terwijl de schrijfster in haar dagboek
een gebeurtenis noteert die in haar hangtasje
plaatsvond welgemutst lachend naar *Kraftwerk - Trans
Europe Express* en het citruspersende leven daarna
langs mooi gebogen ballistische lijnen van erotiserend
machismo tussen de bergen van opgestaakt huisvuil
huilend nu halfrijmse tranen *ins blaue hinein*

zoals ik ogen langs via grensstrengen langzaam
weggelekte kennis naar oude verdorde organen voel
ken ik velen die na de *naked lunch* en een gevierd
bezoek aan het sympathisch zenuwstel van de
bezoedelde wereld daarover tot zwijgen gekomen zijn
of poëtisch beknopt zijn geraakt in zich verknippende
cryptische zinnen als zonblonken golven en
suboptimale vlekken drop op de langgerekte toppen in
vervloeiing van soorten of levend buiten de poorten
van timide *tidé* naar *tamara Awater avatar* die traag
een versluisde heuveltop in het vlakland beklommen
op schoenen van Blootvoet & Co tussen regels met
stap voor stap woord stap woord stapje stopwoord
achtervolgd door een *questionmark* terugslaand op nog
onbekend *beyond* en wonend in een bovenmaatse
blokhut van Burroughs waarin zelfcompositie
ontkoppeld van klanken dunne ochtendmist langs de
lage rivieroevers sleept met op het water een *tramper*

langzaam stroomopwaarts stomend naar havens als
Manaus of Wuhan en Slauerhoff op de brug in
mosterdsauzige kousen declamerend wat in opiumroes
was ontstaan tussen wanen en gedichten van Camões
en Li Po

tijdelijk leptosoom de stad verstappend bereik ik
betonnen kwadranten en kleine cementplaggen
uitgesteld volgens plan in geordende patafysische
patches met matige daadkracht matgereisd in afgeleide
geelsteense activiteiten als tremor bubbel en puls in
kleine mudpotten die over het hartstochtig veld een
liefdeslichte zwaveldamp spreiden en met uit
keurprocessen puilende nauwkeurig georkestreerde
ambitie ga ik fluitend weer naar het strand en weerzie
de zwavelzeepziedende zee in het woedende bloed
zoekend naar woorden van voor de geboorte die in
licentie nipt op loslip worden aangestipt als dorre
levensvragen met licht omfloerste *sneaking up the
stairs* taboedoorbrekende toekomst die wordt verbeeld
als een acnetisch meisje Miep soms O in schone
schildering of een sculptuur uit therapeutisch
echtscheidingsgeklei met verve opgediend als boos
gierend statement sekswens of kniertjerig verstelde
menselijke maathangende jas in recepten voor wipkip
wc-eend en veldezel alle gesteld in sauteer grill of
braadvariant maar ook rauw in de winkel wagens
wemelt een enkele rode vioolklank allegro allegretto
droomzwellend hol bij peutervolksgeleuter als
prachtnieuws in ether gebracht met gratis spaarplan

voor misdeelden en speeltjes bij hoge strategische inzet van *naked short selling* kunstplaneetseks o nee ik boycot zelfs de kleinste gleuftransacties en gun de graaiers naar Grieks verdriet geen rietgedekt stulpje van hoeri komaf en ga scheerfoppend naakthuidig nog de kakelhoenders jagend lospalig theatraal naar mijn galgenmaal *so be it* en slenter wat vaart in de benen om voor de kaalheid toeslaat voorgoed door het donker te zijn waar opgekropt in tijdelijk huis gevreesde paladijnen achterwaarts lachend tussen opgepuberde wangen van hùn Beyoncé *backstage* aanbeden de *seventies sixties* en De Fifties Club op de schreden teruggaan naar constructivisme Bauhaus en Stijl terwijl ze omzichtig de aandacht vermijden van broze subtiele herhaling van hoekige plaatsen stenen balken lijnen aan water de *tea and oranges from China* toen als in de geur van broodgist zwellende krenten en rozijnen en de prachtige bleektere handen die kneden als in dromerig andante bewegende roeiers op steeds korter afstand van opbloeiend land al waar later op geribde stranden water van rustende riemen druipt als koortsige reuzel lekvet en vocht van de tongen terwijl er liefdevol nog een vingertop foezelt op lucht uit bedarende longen

verveeld van de sonore senioren tijdens een lijzig roerloos onaneerdebat blijft bij de rommelmarkt bankstelberg groeien en staat een *streetbouncing* auto verlaten door zo'n kaalkop die in louche hiphop-dope-achter-de-toonbank-tent shoarma eet een file te bouwen op de stoep kijken bloeiende meisjes toe met

knapperig verse broodmondjes vol fluïdale
cryptogrammatische woordkunst die giechelbehagend
elkaar wat neo-proustend belagen terwijl ik in
denkbeeldig raampje van een *streetcar named desire*
met koele achteloosheid in droog geföhnde grijzen
rokend tegen een afgebladderde kroeghoek leun en in
de schaduw toezie hoe één van de slonsjes in het
sjeekspieriaanse *summersday*licht nog voor de tocht
verplicht gaat beginnen zich rekkend op haar brommer
achterover buigt als *filmstill* van een hetaere dravend
op het schaamveld van haar *loverboy* vol fantasieën
over een drietal *black stallions* bokkend voor de
kapperstoko aan de overkant van met fel zonlicht
uitgefreesde sleuf nog niet vermoedend dat lurkend
binnen het kurken denkraam van die gozers het leven
wordt verneukt met crimineel versierwerk en daarom
zijn hun geldgeile blikken nu sterk op de beide
magneten van haar kekke spanrek gericht met verwijde
pupillen van trek in iets lekkers

terugfietsend in *tour des bricolages* in 2D over de
omgelegde weg toetert topless achter mij een
rondeauto vol gouwe ouwen naar huis langs gele
kranen tegen een vulkaanasrode avondhemel
verlangend naar een *hotdog from New York* aan de kop
van de Vaart het toekomstig theater een beetje *off*
Broadway maar toch de allure van zondagse *pettie op*
koppie krauwende lorre als Lodewijks nazaat nieuw
gebouw nieuw gebouw bij de wijkpost staan dik in het
vet zittend *volvleizeg vrouwlou* te *schrieuwen* de

kieuwholte vol vertorende woorden kerkwater
zendmast *der Wille zur Macht* en het vest van Mae
West dat mijn eetlust verwekt dus beleg maar een
broodje en graai nog een pizzarest uit de *fridge* met de
vraag wil jij ook ja lik je eigen puntje nou zeg in de
tergend broeiende leegte zit ik nu Psyche en Amor te
vloeken en analytisch te zoeken naar verheven
grondprincipe van liefde bij een heerlijk wijntje met
buiten de angsthazernij in de straten vol opgehoopte
stervenstelsels geüniformeerde wervels van
waakzaamheid bio en duurzaam in ouderenwoning ten
troon met op mijn *notebook* open vensters met heel de
mikmak aan ressentimenten in *no time* herschikt
achterovergebogen *picoletta signorita buona sera it is
time to say goodbye to Napoli* en dan slapen met aan
de andere kant van het bed op de rand restjes *pizza di
mama* tot onberispt vanuit het eigen raam een poëzie
geproduceerd wordt uit boeiend samenspel van
innerlijk verzet en objectieve wereld zie ik geen *chaud
vin* is me wel klip en klaar in tanende
*Manschaft*machine van politiserend olee olee olisme
heeft ze al een man dril op haar buik krauwend en een
lichtschijnsel ver in het grauw van de hemelgewanden
krabt als een katje het donker kneep tot na de remslaap
rust intrad terwijl ik van ambtswege traag over deinend
zeewater gleed maanbeschenen gewichtloos haast op
vingertoppen van slapende oceaniden met na
zonsopkomst land in zicht en meer gewicht onder de
blote voeten op tegeltapijt naar koffierood merkteken
open gordijnen en zet automatisch de radio aan voor

een opgewekt *sincerely good morning mister Jonathan
Livingston Seagull*

als vroeger in een tuin vol bonafide bonsaiboompjes
sprong de hond met mijn hoofd op de buik van mijn
moeder zei hij wat echt op geen enkele logische wijze
aan jouw bezweemde minibrein verklaarbaar is fijn
denk ik lekker is dat gezien het belang van een
surrealistische druppel op verziekend hete
ochtendconversatie en schuif ik de tuinstoel naar de
koele kraamschaduw van minima moralia rondom *at
random* beschadigde paren en toevallige passanten
want had er best nog eens smakelijk om willen lachen
en die geadorneerde kleine maar hoogstemmig roepen
wat zeg je wat zeg je tegen volgers en prelaten daar die
plaatsvervangend schaam en wars van gebral de tenen
krommen bij een halfgevuld debat met
flauwecultapplaus van achterbanmachientjes en kwart
met ik-ben-toch-niet-gek geschreeuwd marktgeblèr
van digitale fascisten terwijl in het restant nog smerig
het vierde kwadrant uit de onderbuik hangt met
roepoeterpromo's in monosyllabische kruip in de
volksreet woorden in *freefight* hooliganstaal die in
verslachte weerklank mijn anachronistische denkbeeld
versterkt maar toch liever zo nog in eigen *museet* dan
anderszins een *overdosed* viagraplaat voor mijn kop
van de droplul met permanente erectie die spuiten jong
spuiten roept kwaadbloed en gal waarmee het
Munchgeschreeuwde vertrouwen mij langzaam de
verminkte rug toekeert nu grazig gras rondom de

rozenstruik wordt weggeknipt en in het cabareteske zomaar hier zijn ook het dikke bloed wegstroomt in een *Tendenzwende* denkend nog aan oeverloos gebabbel en lallende pissende kotsende neukende meute in platgetrapt festivalgras en aan de verzwendelde dubbele tong in vertegenwoordigende organen van publiekrechtelijke lichamen die steeds verder van waarheid geraken op weg doorheen bergen uitvreetplastic en blik gericht op het eindeloos blaffende heden

windstil het lenteprijs platonisch wichelveld waar eksters als nietzscheaans *Übergeflügel* een kater bejagen verdwaalt mijn *alte Gartenschere* in *wuchsende* sierconifeer met het eeuwige stevige groen tot gezicht in de plooi van de stad trekt en avondlicht wegvult in pluisjesplukkende nadag door ratten besnuffeld net zolang shuffel ik door tot afgepeigerde spieren van de voorarm mij eindelijk hebben bevrijd met een doorgang vol bewoonde verte en toch de getakte vork geen vocht vindt geen teken van beregening of peil van Heideggers grondwaterstand in het *Sein* in mijn *Dasein* waaruit het menselijk doen en laten *alzumenschliches* gefilterd is door het probate opportuun gedrag van Rap en zijn maat en de taal van ik zie dus ik ben van nature natuur en tracht daarom de partituur van het naar zijn strevende zijn als zijnsbasis drastisch te ontdoen van ruis in de orgelpijp van het altijd zwaarhoofdige wegvallend kind met verbannen emoties en gooi ten leste nog in donker het snoeisel in

groene container waarop mijn stelsel met welverdiend
biertje ruig in de tuinstoel zakt rustig wachtend op
weer die *Tendenzwende* in het recent politiek
paradigma dat stigmatiserend op hebmaximering
gericht is veel meer dan op het originele van de specie
die het zijn genetisch bijeenhoudt terwijl ik
mittlerweile doeltreffend en logisch [materieel]
implicerend een ontstoppingsveer door de pijpen jaag
van hen die antecedent chaotisch loosgelaafd aan
verslavende godstiet met melkgesuikerde buikkrimp
consequent hardlijvig zijn geraakt of als de
vrijgevochten boer niet willig *oet bedde* wil komen of
soezend met een tochtig *wief* zijn plicht *verget* terwijl
hij zich verdiept in lekker sneetje Mandelbrood dat
algemeen bekend bekend staat om de uit
broodverzamelingen afgeleide schoonheid van *fractals*

terug in traditiegefilterd licht loopt in de nacht het
analoge tijdperk al ten einde met een weilandfeest in
lange wollen mantel tegen de snijdende kou en klinkt
zwart-wit uit Humphrey Bogarts mond *mach's wohl*
Schätzchen en klimt daarna in zijn Lincoln maar *who*
the fuck did he talk to in German vraag ik mij
doorfeestend af terwijl ik *oral history* krab en verwoed
op internet speur om toch maar in een boek ten langen
leste *Schätzchen* te wekken die naar omstandigheden
fris en fit te midden der dingen als wonderschoon ziltig
aanbeden in de *remake* langzaam haar broek naar
beneden laat zakken en met haar hemdje *over the top*
dan plotseling in plaats van Bogart blijkbaar liever

Hugh Grant bekend onder krenten in drabbige
papelementen

met de fysieke vechtkracht van een Hercules diep in
gedachten lieten wij goedbedoelende luitjes ons bij
uitgelicht fossiel tijdens het lange overnachten
overtuigen door dildoachtige trilmobieltjes en een
kinderlijk geluk bij de oranje overwinning met talloze
winkelpresentjes *festfähig gemacht* om lekker stout op
de avond gevuld met gezellig gekout over linksbuiten
pinken en verdedigende vazen bij elke treffer in
extremen weg te zinken tot blindgeolied oog in
Mexicaanse Golf met acute urgentie een andere kijk op
voortgang verschaft evenals de clandestiene
spuiterij in de goudgronden loze overvlieguren en
holfrasig landen besturen *basta* nu genoeg *time for a
change* na de *time for a change* in steeds weer
herhaalde orakeltaal die doelgericht de dwaze normen
waard wordt en ondanks de draconische *vernichtung*
van de geestelijke rijpheid toch een substantieel beter
leven belooft ja dat is gauw gezegd beter ten hele niets
meer te besteden dan ten halve opgebrand zo lust ik er
nog wel eentje hijgend tussenbeide om je mamma
roepen of Allah wil het nu eenmaal zo planmatig
volgens rooster geroosterd of aan flarden gereten in
bancaire leeuwenkuil of autoritaire berm terwijl ik nog
zo heb gezegd geen bommetje breed strootje naast de
weg gelegd en begrijp ik *Schätzchen* wel want zo'n
verhuizing van oorspronkelijk naar *remake* gaat je echt
niet in de kouwe kleren zitten omdat ze geen motje is

moet je maar denken en moeten we het doen met het voorhanden zijnde misschien wat minder dan gewend maar wel de vrijheid en de kleur terug met ruimte voor pianovlugge vingers en na het zelfmoord overwogen weer de regenbogen om zo met kramp in hersentjes haar wezenlijke vorm te zien zoals ze bloedstollend mooi is en zou ik zomaar een hersenkneep kunnen krijgen terwijl ik graag het goudpotje wil zijn wanneer zij soepel in haar nakie van de zevenkleur glijdt en dan na zoveel tijd barsten of zwijgen of stempel ik haar *untightened hiny* dan *con amore* met handwarm bezielde herinnering en grootspreek eerder tranen van verwondering over gefluister van onvermogene woorden maar loop dan onverwacht aan het wat klamme handje van Hannah Arendt het resultaat van arbeid te bedenken terwijl ik argumenten fulmineer en ook uit dezen hoofde diepe gaten praat in de tijdgeest vol slijkgronden modderhol en prut om dan alsnog de vraag te stellen waarheen mijn *rubber boots* waarheen de ratten in debatten toch vrij de doctrines naast een fijnbesnaarde *Kritiek der Urteilskraft* laten gelden inclusief historische illusies en de macht van het getal zo genereus aan banken toebedeeld

ik woon onderweg op het erf van met inkomen stoeiende boer als pachter op klein stukje gras waar wensverhalend land massaal aan het sparen slaat om bestaan te bezweren en slaap in kringloopkieren rozen door buiige regen heen waarna in slipstream een ritje met aanhang ontkiemt naar de damp van pensioenen

die ijl over wateren zweeft en der aarde *shabbier than ever* als dood op krediet in de zee die men ernstig bevraagt in plaats van het jeugdiger lekker geneukt dat normaliter als collegiale kantoorgroet uit *the origin of speeches* klinkt of virulent uit zingende wielrijdersmond op de storm in ritmisch tamperampampam voorover met poncho's een honderdtal dat weg van huiselijke Holocaust langs Westerbork verbrokkelt waar nog de afbraak lang naast mooie magerte stond en hier nu een kleine jongen met kogelwond op het voorhoofd geschminkt omdat het feest is ja *Schätzchen* feest een kwartier nog dan eindelijk thuis in historische kuisheid onthult zich de wijnvlek als nijver losgeweekt relikwie uit de jaarlijkse Boxtelse bloedstoet

later als vergeten steengoed verveeld mijn bevreemde skelet aan de zonkant gezet in het onbezield straatbeeld waar bleke zoetelaarster met haar ferme van onschuld kermende lenden een incompetentiecisis bestrijdt gelijk de vroedgodin die lustig haar roddels trompettert in tomeloze woordcomplexen waarbij zij de burens laaghartig in draaideurtuig vevat met woorden in ontluistering en vlucht ik bij kuitschietend licht van de lampen naar binnen tussen de boeken die als haar parenteel op missionaire wijze ingenaaid in een snelgroeiend publicitair complex van polls en media met woekerende woorden tussen de wollige schapen in grofpollig grasland en overzie ik glazig als een donut haar onder twee uitzinnige ogen ronduit markante

accolademond en op de wangen bloeiende brem achter streephek en snelvlek van struiken nu kruis ik de koude signalen door wantrouwen barende zomerdag en knarst het bestuur van *de rerum natura* naar vijfde versnelling met gulle acceleratie van tropische droogte in hoofden en zelfs met herstelstengels aangeplant in hoogste regionen van het goedbetaald beheer glijden overal verdroogde beken en bomen voorbij naar de buitenste rand van het distribuerend gezag en wisselt godin haar gedaante van zuiver platonisch gebaar onder schuilnaam naar zwaarlijvig heerschap dat *only for the rich and famous* naar permanente verbouwingen streeft en van waaruit het zich altijd herstellend serpent mij in bijtend zure keeldampen uitstoot in de volle zon en ik verblind over de noodbrug langs omhoog gestoken betontorens loop naar het moeilijk bereikbare bolwerk van boeken met in de erudiete kop een blossomende grijze brigade verzameld rond een bijeengeborstelde ooit gelauwerde zandhoop waarin scheurend en schurend in licht verhoogd timbre de opgewonden stemmen hun vleugels uitslaan over toen toen toen nog niet de nuklank bezat van nostalgische angst voor de toekomst igge hikkend hulde knikkend aan smullende zonder *und Moritz* met los bij die broosman ontgoocheld pensioen en tot *in d'aderen* gedreven nog om spiegelneuronisch energie aan kunst en cultuur te besteden ontwaakt aan semantische hemel het onmiskenaar wezenlijk belang van de schreeuwende ledige tijdbel

terwijl ik tijdelijk van eigen grondgebied verbannen
ben als eerste hulper zonder deugdelijk verband heb ik
mijzelf werkwilbig gesteld in een nachtelijk *grid* en
denk ik stevig in het Ik genesteld na over agrarische
kolonisatie aan heilige perziken einder achter verkoeld
advocaatperengroen bij de supermarkt afdeling
groenten en fruit in uitgelicht kooplandschap
samengeperst tot pakken multi-dit en multi-dat en in
een volgend gangpad schappen met gezonde stickers
opgeleukt ligt uigestald het multicultic*arne* voor de kat
z'n kut denk ik zomaar lustig gelikt door dit avondlicht
aan winti's vanmiddag bij M die *blinking* als een *lizard*
steels met vertierende twittertietjes *tweetend* en
tongstrelend bleek zichzelf stond te wezen in al haar
gebreken bij hulpeloos hart van hogerhand met regels
bedorven of anderszins door het altoos vrije
jongenscrapuul verminkt uit hoofde van geëtste
metaforen in het brein verkozen haar gedachten
kruitvaart boven vat waarin vreemde staalblauwe
stemmen zich buigen over het bruine water van
droogstoppels nazaat tot ook ikzelf na waakse nacht de
rotting ruik uit de door ochtendzou beschenen
overvolle container en na een sloffend heen en weer
ook koffie van droogstoppel drink bij langzaam
tijdverloop en in herinnering terug loop langs des
koopmans plein waar Kunst en Strijd waar ook
daarnaast nu retoriek over lokale keizers opperhuid
glijdt onder des kiezers kleren zwevende duister
losgerukt van Alfred Barr z'n witgesausde wanden met
expressief politieke abstracties op populogische

grondslag uitgevent lawaai voor licht ontvankelijke holtel als popmuziek in een puber terwijl het stratenplan doorschald met het gezang en uptempo ritmisch gedreun van de oranjetrom oranje toeter oranje klompen oranje op oranje overwoekerd hoofd dat zoekt naar gehypte idolen om eigen gebrek te aanvechten met vuvuzelende herrie tegen een diep narcistische leegte en hele huizen straten wijken overdonderen met trotsvolkdictatuur en de gnoeie nde hordes *minima moralia* in hun brulapend *Sosein* die het samen schreeuwen als hoogste genot ambiëren worden door graantjespikkende middenstand tot vloeibaar jus d'orange geperst en opgezweept tegen kalme contemplatie in avondgras waartussen zij onder een grijze duster haar ondergoed schoon uit de kast kijkt klinkt weer het eerdere *Riders on the storm* en een lichte paniek overvalt me als ze zegt als je het wilt mag je het rustig zeggen hoor terwijl een verfrissende avondwind al zachtjes in mijn oor blaast en snel daarna de eerste regendruppels vallen wolken onweersvuur knallen en tongzoenend nog tussen aapgeile spoken de twijfel spreekt uit woest gelaat waarmee een Levinasiaanse innige coalitie teloor gaat en daarmee voorgoed van de baan is

een versheid garanderende autoherschuitbare traktatie voor *logico-philosophicus* romig in duister tijdgewricht op de buik liggend met wonderschoon billen omhoog en rivaliserend met Zuid- en Oost-Aziatische markten in raamwerk van krimpemde

wereldschaal beschreven vervulbaarheidsequivalent van alles wat in dromen het geval kan zijn en waar in elk geval de kenniswenteling en doorgebroken stuwdam in de geldstroom een *Umwertung aller Werte* gebiedt waarin ook vrijheid nieuwe definities krijgt bemeten en de niet meer aanbeden westerse *éminence grise* nu langzaam de risee wordt maar tot het zover is zal carnaval ons behagen en kermis ongenoegen dimmen tot dan aan het grote vergeten gekluisterd leven we naar evenredigheid van hetgeen afgewerkt is Bernlefs Hersenschimmen in uigebaggerde balans en denken hiervan deze dan met rammelende sleutelbos ontluisterd of die gerelateerd aan *household practices* hun waarde verloren want er zijn zoveel stromingen en geen vergeten theorie daarbinnen zou jou passen dat kan toch niet waar zijn het diffusionisme dan met voorkeur voor dissensus of toch maar het klerikalisme want kleren zijn een bepalende religieustheoretische factor in elk willekeurig verkiezingsdiscours zie je wel *now we are talking* nu nog je nekhaar en de psychoscopisch in het lijf te lezen genen en hormonen die boventonen voeren zo ver al van de feromonen in die stinkzooi van het Neanderthal dachten we

afdoende bewezen door de akte van een prachtig nat landschap bij windstille avond toch nog op het afgemat gelaat van verstandpunten grillende cowboy de resten malsgekauwd kalfsvlees tussen de tanden om kiezers te lijmen en een laatste uitgevlogen kleiduif op straffe van executie terug naar de til te verleiden na de

performance als *Vuelta de Holanda* via stemhok en stroomstaaf op weg naar he rhaalde Grande Finale van de al afgekalfde zandhoop hitsig naar het Haagse torentje Catshuis blikje Buisman in de keuken voor bakkie armoedeleut op het gereserveerde knekelveld voor de kunsten zo genereus gesponsord door kredietpiraten met op schreeuwend *billboard* een verwilderd dankwoord voor dit cultureel failliet waarbij tenslotte toch elk weerwoord weigert *isolatium juvenum* de scholieren die in divergente schaduw rechts-liberaaltje proberen te spelen met conservatieve taal verweven en voegen draden toe aan die van Ariadne waardoor de algemene verwarring omslaat in blinde paniek want waar door wie is Minothaurus nu gedood moet ik nu vragen en mijn mythen delen binnen waarnemingsconsensus die binnen breindivergentie en hersenactiviteit vast in het lichaam zit dat zich als eenzame monade in massa's materie beweegt tot het zelfstandigheid kwijtraakt en snelheid verliest en aansluiting zoekt bij het langzaam bewegende hymnische stof wat wel tof is want boven het voorjaarsgeurende stroomdal regelt Donar woedend in de spiegel een zware rook-op-het-water-nevel waardoor in purper grootvertier nog niet de ongelede stoet hoogwaardigheidsbekleders verscheen noch achteloze principiërs nu de beloften in verkwanseling teloor gegooid in volksgezicht zich wenden tot het al te vroeg verlaten Jozua Richteren Ruth voor borrelhapjes gnoe en wildebeest en bidden om hulp waar zij zich kut waar zij zich nu verbijten

over geilheid en waarover zij zich andermaal op internet verbijten over blind vertrouwen in loeiende karbouwen en netelige kwallen met keuzes voor het machtsbelang en het lid van bedrog dat inmiddels zó hard op confessionele neus is gevallen waarover ik denk lekker puh

vanwege rurale strijdigheid in botsende karakters bij de zijns- en mijnsgelijken in uiteengevallen verwilderde heimatgebieden nogal gebelgd geraakt hoor ik het dom partijgenot jegens de onrechtvaardig verkwistende tijdgeest en tegen het in strakke zwartbroek opgedoken protest tussen het brongroen eikenhout met in de verte bokkende loeiende klokken halzende kokken en zie ik op het krimpand Hoogeland de lang verlaten kotten in weerloze tuinen van Zen de kop opsteken om ook in economisch luie buitengebieden ons mooie landje met intolerantie te dienen en zet ik de wekker omdat bijtijds die zwartbroek *deo valentino* toch wel een lekker tierelierend kontje beklemt toont hetwelk ik als fervente bipskijker dolgraag in zicht houd als Lady Gaga's elektrische poppen in virtueel design zeg maar kunstwerk tussen lamellen door in het landschap dansend met gekostumeerde leiders naar paleis Noordeinde om daar de koningin te voeden met stellingnames en verklaringen majesteitelijk vovoyerend gevat in beleefde geheimtaal waar elders effectief onkundig in het land haar thuisbuizende volk zich hijgend van patriottisme in de voetbalstoelen hijst

en kijkt hoe prachtig die jongens een bal over kort
gemaaid gras kunnen trappen en hoe bij monde van
lokale bons het volk op Noord-Koreaanse wijze
gedisciplineerd met één keel joelt met één lichaam
opspringt heil Holland heil de moskeeën bestormt op
klompen van Frau Antje met haar tulpenbollenborsten
Volendamse kuiten en kaas uit het knuistje terwijl het
landje langzaam wegzakt in een middeleeuws moeras
van patriotisme en ikzelf even gezellig kwijlend naar
mezelf kijk en denk ik doe gezellig mee met
Nederlandsche Stam met uitverkoren volk van
veroverde slikken kwelders en gorzen met mijn slijk en
mijn bagger mijn blanke top der duinen mijn
Nederdietse bloed dat mij door d'aderen vloeit en
wordt goddomme plaatsvervangend trots op de
verwildering en losgelispeld jolig in een dodendans
begin ik spontaan mijn land te ommuren tegen
vloedgolf van vervloekte geitenhoeders en kansarme
Alibaba's bij wie het vuur van Goudsblom uit de
genen is verdwenen met daarnaast een welgemeend
welkom aan de grote bonusgraaiers Berlusconi's en
Vlaamstrotse broeders vermits als Wilhelmus van
Nassau de Spaanse koning geëerd en bereid tot de
laatste flarden huid het populissimus tot ver in den
doet te behagen of zal ik toch de internationale fluitend
zon en zalig het strakke kontje met vele persoonlijke
drama's terug van het stroomdal lokken en paaien en
lekker elitair gaan eten en streven naar gerechtigheid
vanuit het kosmopolitisch denkende individu is de
prangende vraag

waarom in korte slaap een melkweit spoelwormpje
kruipt uit het onder water bewaarde vleeskleurige vlees
in vrije omringende ether ondersteund met etherische
klanken uit de opera Thaïs van Massenet is mij
muzikaal mediterend een raadsel nu ik goed en wel
ontwaakt onderweg aan de aarde genageld ben en denk
met welke *metaphorical conclusion* moet ik voort naar
securererooid oerbos en schakel ik razendsnel over
naar een lijfdans met mijn mooiste winkeldochters
vanuit een ondraaglijk driftmatig belang tijdens uren
van slechts overleven tussen Hermans en Reve Márquez
en Mann en koukleumend soms bij doffe
verkoopswanhoop die mij nu weifelend weerhoudt van
herreizing naar Pounds *paradiso terrestre* waarbinnen
ik mijzelf met regelmaat waag aan het derubriceren
van prioriteiten maar waar echter nooit de toekomst het
zoet enerverend verleden nadert of de rijkdom van het
armoedige reizen met volle aandacht van avontuurlijke
meiden tijdens het steeds weer verkleden van tijd in
exotische toga's om aan devotie wereldlijk ontsproten
een voortontwikkeling van de zuivere rede te
genereren symbiotisch met Lessings *Erziehung des
Menschengeschlechts*

de herinnering modellerend nu klauwend in het
steenzout van de diepzee naar fossielen en versteend
mentaal verleden onverzekerd bij niet onwaarschijnlijk
gevaar voor geleidelijk vergaan ervan in de
verdwijnende lange termijn ambiance vol populaire
verdichting in thrillerbeschreven ontcijferingsluwte

van hedendaagse baliekluivende baljuw die met moderne *bric-a-brac* methoden dishermeneutisch de keitjes op de Dam ontcijfert sjalalalie sjalalala en daarmee de verwildering zegt te hebben ja wat in verlichting bekijk het verafgewend sukkel maar voort jij over je *cobblestoned* wichelveld *you dirty old Dutch* you met je broedbak vol Blavatsky gehaktbaltaal in vette nevel gestoken oranje ballenkraamtheoreties sjalalalie sjalalala keer ik vrolijk vervreemd van mijn niet-ontologische burens naar binnen en glijd met mijn vingers verwonderd langs botten organen en huid ja zeker het corpus in puike conditie biedt zich op warmtegulpende zomerdag aan alstublieft neem mij mee naar de afgesloten clichés van Elysische velden de zevende hemel klaverweide en heide bij maanlicht met zoveel smalle kontjes en vetarme heupen vandaag dat ik de dag niet ongeschonden door kan komen en tot diep in de avond met vriendin haar hand vol stijve ogentroost loop en rode lijst beschermde gentiaan in schaduw langs de waterkant gebiedt een gouden appel te duiden en stevenen wij in ijlte af op oude stevenaak die aan de steiger wacht op uitvaart naar zwart buikvlees kluitende wateren en gaan over houtrotte loopplank aan boord met plotseling deining op liefdesluis en buizen door golven geschiedenis voort met in de roef homerische verhalen over de mooie Helena en zitten vroeg in de nacht versleten oude mannen op bankjes en schrijven veel te veel wetend met bibberhand hun bittere conclusies in donkerder wordende leegte die eindeloos uitgerold door nadagen

opgeslorpt al in hun blikveld ligt en gaan langzaam
langs de schutsluis weer op huis aan om nooit de
portee te zullen bevatten van eindeloos verband en
nodeloze stappen naar het uiteindelijk leeggeleefd bed
waar makkers staken wild geraas drijven in
ochtendzon boomtoppen open zomergeur bellefleur
bluf waarin tijdelijk huis mij herademt

in een door mij vermeende context van Schilleriaanse
brieven zitten zinnelijk gedreven meisjes van gummi
licht aangeschoten door een glas onovertroffen in de
Drôme geogste wijn plezierig de koude materie te
stangen en nodigen allervriendelijkst uit tot een literair
taalspel der prikken tot ongekend wonder waarmee zij
onomwonden afstand gewaar toch zelf de waardevolle
inhoud worden die binnen materieel verval in vrijheid
angstvullig de regionale identiteit bewaart en lust ik
wel wat lusten alvorens ik lezend bestemming ervaar
in het herinnerd wederzicht van branding aan een *côte
sauvage* met in een strandtent ingedronken kennis
waarvan de drooggevallen ziel direct al rijp voor
glasbak wordt en schimmel op restjes later dunner drab
tot fijne droge materie zal worden in nauwsluitend
halsje met snelstromend zandloperzand in metaforisch
droogstof op met voeten betreden vreemde vacuole in
een ander achterland met plotseling een dauwnat
sciencefiction duin onder zilvergrijs verdwijnend
monter avondlicht met het rusteloos meisjesfiguur in al
bestaande schaduw onder zonnescherm vergeten
wisseltrofee dromerig of zelfs apathisch met een milde

triestheid waarbij de hel de ander is ontheven aan hemel op aarde inslaande komeet zo onbegrepen binnen het jonge Wittgensteiniaanse *Rollenspielzeug* met afgesloten oor *desorientado* in halfslaap al verstoorde herkenning klinkt *denn die schönsten Träume von Freiheit werden ja im Kerker geträumt*

gefascineerd tijdens een wandeling door larmoyante bossen duwend tegen de vóór mij opgestuwde ingedikt lijkende lucht langs wederlopers tussen opgeschoten geboomte weet ik mij strak democratisch gekneveld in een charge van massagedachten tot een statistisch gemiddeld geneutraliseerd aan vaste rots van collectief vertrouwen en moet ik rauwe groenten kauwen in mengelmoes van elkaar overstemmende echo's die *polemos pantoon pater* zich mateloos reproduceren om als nonchalante gedochten het denken te assimileren aan gaar gesmoorde Bavaria Babes bij weelderig gesponsord WK-voetbal in Zuid-Afrika waar met een *contradictio in terminis* het stereoscopisch cyclopenoog van losgeslagen trainer verschijnt die schuchter met zijn voet tegen een gevel tikt en ritmisch met zijn vinger tegen klok omdat de speeltijd al te snel verglijdt waar ik mezelf verbijtdend bij sta omdat ik niet van voetbal houd goed besteed joh de tijd of liever met gebroken vliezen druk gedaan bij beeldgedrag in alle media listige lisering van het neurotiserend bestaan waarmee ik echt geen moeite heb integendeel ik vind het meestal heerlijk in de *fast lane* mijn ervaring te vergaren maar wel zonder vluchtig te worden of op de

vingers te worden gekeken bij het lezen van gelekte bestanden in alle soorten en maten die politieke duisterheid ondoenlijk lijken te maken terwijl men voor de etalage bij de winkel met erotisch ondergoed al jaren openlijk wordt bekeken door het cyclopenoog en gniffelt men *unfähig* met vertraagde pas langs *catsuits strings* en *body's* terwijl ik vrijwel hele dag met hangcollega's wachtend op een langslloop van verdwaalde klant die ook een keer wat koopt een kopje koffie drink en onverhoeds hoop nog op transparantere tijden en tracht met humor te vermijden dat alles zich doodklaagt terwijl ik op Duits-romantische dichters verhaal haal in wartaal door kort concentratietekort en bordgestuurd gebod of boog omhoog tegen het steile zinsverband val zelfs en met geschaafd vocabulaire nogmaals gefractioneerd tegen gevels van daken met *landslides* over wegen met *potholes* de menigte bewerk waar niemand weet nog baar te moeder kijken omdat waarachtig de achterkant niet van nature herstel garandeert als geboorte met wijd gebeente ontsluitend al ingeluid wordt

vandaag rijden vaker dan anders de viskopzilvergrijze hiphop ghattotech bonkende auto's de straat in en stoppen bij de kapperszaak waar blingende bro's van rond de twintig achterin de zaak bestellingen gaan halen waarvan ik weet dat het zeker geen afgeknipt haar is en binnen het secure meten van identiteiten zijn het uitdrukkelijk deze jongens die ergernis wekken bij de zweetspoor trekkende werkers die amper een

occasion kunnen kopen terwijl de dealers mooi het
puikje van de zalm berijden met aan hun zijde een
blonde habibi om later te verruilen voor een frisser
ogend wicht en om hun straatblokkerende auto's
bekommert de wet zich niet vanwege
prioriteitsafweging of ethiekverziende
lankmoedigheid die politiek tot steeds meer
verwildering leidt en bij sneeuw witte schoonmoeder
handen in haar bij wie de zelfpeterende credo
huilende cynische wolven tergende woorden tot in de
Trêveszaal reiken o spiegeltje spiegeltje aan de wand
wie blijft met angstcreatie hier het machtigst in het
land

in nevelige verte blaft een hond en klinken heldere
meidenstemmen felle vonken zonlicht op nat
struikgewas terwijl ik licht bepakt naar landstreken van
afkomst onderweg vergeten ben een vrijdagkrant te
kopen en nu het hersenvoedsel zoek tussen boeken die
onwerkelijk gekeerd in ledigheid vergelen kus ik
verveeld met ogen in de trein de tijdvergliding van
lentegroen schoon waarin historisch een jongeling
boven komt drijven die ook *by Jove* met zijn geliefde
naar de sponde keert en in het dominante blauwzweem
van tijdvreterend zuur denk ik aan het zinloze gekibbel
over duurzaamheidsverspilling als
productievruchtbeginsel met net in Haren verschenen
twee cokegesnoven tragikomische meiden die
schetterend hun geile anorexielijfjes ongecontroleerd
door vreemde dimensies bewegen neurotisch

neusophalend in snotneusfase geestelijk steenbreek bij het horen van een ziel met zorgen is een ziel die leeft worden plotseling hersendelen gewekt die zich meest onledig houden met maatschappelijke krachten in het voorstel tot een maandelijks *meeting over lifestyle* die niet wezenlijk verandert in *transition towns* maar slechts met ander middel herhaald kan worden in opvoeding en staat van Plato ritsje wijsheid zoeken tot groot demasqué van hooggewaande gedachten die warm uit de ideologische mand van een luchtballon vallen boven de leegheid van een winters witte metafysica en eenmaal beneden smeltplekken maken in sneeuw als vlekken communicerende cellen ver buiten mijn bereik slechts onderhevig aan de wetten der materie en ben ik ten diepste gericht op het niets waarmee gedegradeerd tot louter een tijdelijk hoeder van moleculen die hier en daar wat schikkingen treft en daarom *merely a designer trying to fix the emptiness within me* wat me er niet van weerhoudt na wassing en verschoning het polemisch onwillige lichaam lekker laat op bed te leggen en af te laten glijden naar roosje op de heide blijf bevelend overdreven als vervette geurversterkers in mierzoete mixdrank die zonder niet te genieten is maar wel de omgeving vergeeft als *Deepwater Horizon crude oil* de zee terwijl men in viscafé lekwater uitgiet over een kapitalistische trendbreuk op bankstel en bed en huilend met het bevoegd gezag de schuld legt bij productie terwijl ik evenwijdig zijdig denk aan ondoordacht consumptiegedrag en zwaarwegend

belang van overstelpend naakt in avondlicht parallel
met de *person* volwaardig op netvlies aanwezig in
onverklaarbare hallucinaties die draagwijdte geven aan
supplementaire realiteit met in complementaire hoek
van het onbeduidend bestaan een ingedommelde rooie
haan kraaiend over dromenland met vrome
volkspercelen en zoekend naar de teksten van Klyde
Kluckhohn *in spite of how I'm raised*

in mijn voorstelling van de barbaren zie ik Ortega's
horden tweebenig bloot en zwaar bepakt naar het
strand gaan terwijl ik net wakker opgewekt van het
werk kom verwonder ik mij over omvang en lengte
van deze warboel aan creaties van moeders met
kleuters van jonge vrouwen vrouwen van hogere
leeftijd vrouwen want vrijwel enkel vrouwen die zich
door de trein verspreiden op deze mooie
zondagmorgen waarop ik mij verwonderd afvraag
waar de mannen zijn waar zijn zij gebleven

zoals ik in huis vol notities met al mijn voeten op tafel
stoel en bureau met op talloze kladblaadjes liefde
beschreven en scherper in context van leven geplaatst
word ik in kille *rearview mirror* lange nacht gewaar
waarin ik verstoppertje speel met complexe
constructies in multicultuur en door de wijn gewond
tot op het bot berooid uit oorlog terugkeer en een appel
schil in verdroogd opgetast hooi met achter lage
druivenstruiken de altijd wuivende hand trekt er een
autoriserende geur van zuurdesem langs het verfriste

gezicht met zelfs van een afstand nog de tactiliteit van
een verloren liefdes huid en schuldiger dan ik haar ooit
nog kan betalen dept nu het toiletpapier de vrijelijk
stromende tranen want waarheen woorden zoveel
zielsveel liefdeswoorden aan de poort van grijsgroene
ogen het ontologisch zijnsverstaan ook reikt het lot
trekt zich er niets van aan bij 's morgens toen
moederkruidhoest in mijn kist diamanten en roest maar
zelfs dan niet de rust zelfs dan bij de slag op de gong
nog steeds *forever young* in het *wasteland* van vrijheid
met ruwe handen moeizaam in leven gebleven
kwajongens die we waren maar aardige kwajongens
die later prins wilden worden op dartzel wit paard een
paar keer per week als ze langskwam om *sich*
warmbloedig *die Haare zu waschen* denk ik nu ik na
tijdverlies al niemand meer spreek die ooit om haar
lenden geplooid teneinde desolate nachten ach ja met
restjes Rancièrè herschrijf ik de toekomst naar
hedendaags normenpatroon in archaische woorden en
stel esthetisch onbewust met potlood nieuwe
grenslijnen vast telkens wanneer de wanhopige blik in
geniepig gespiegeld gezicht springt en stuf ik de
tijdlijnen uit

met conculega's lekker in de zomerzon aanschouw ik
de oranje vuvuzelaventjes die door een bierbrouwers
golfstroom op terras geworpen zijn en uitgezakt oranje
onaneren in Artauds theater van de wreedheid vol
stropelende oudjes en boodschappen sjouwende
remanciperende vrouwen op deze festivaldag die tegen

knappen aan bol staat van verwijzing naar de vertwijfelde en catastrofale tijd waarin wij leven en herken ik de nietszeggendheid van lege ontspanning voor paren en passanten met oranje oog gevuld en herrie aan de schedel klevend in ijssculptuur van jeugdidealisme die na relatie baantje kinderen zomaar *um sonst* ontdood zijn en weggedroogd dorstig bierdrinkend om zo het door gebrek aan inzicht niet herkende trauma te verdelgen en als langzaam dronken kinderen nog aanwaaiend op de wind hulleehh hoojlan hoojlan jeehh zingend weg te zinken in verwildering van lagere primaten die zwalkend los van diepe zijnsverbinding en bestaanskennis in barbarij verdwalen terwijl de stroom naar kermis langzaam op gang komt en bij cafés het aantal drinkers toeneemt gaan collega's de winkel al sluiten vanwege een zinloze luwte achter de massa dood in de kassa gebracht vrouwenbloot frivool als *hootchie cootchie mama* door de straat loopt en zich mengt met het van mannelijke *Nahrungskraft* beroofde inschuifbroodje beenham buikbier en spekpatatkraftwerk in eigentaalse Dantiaanse holte der smeulende gapende holtes die ik de maat neem al ben ik zelf niet zo door hitte gevelend en kan ik mateloos genieten van zomertietige ritsigheid zonder de drabbig erotische leegloop van levende dildo's waarbij ik meer van de gedreven idioten houd die zich *jeden Tag beschäftigen* met iets wat vooralsnog onzinnig lijkt te zijn zoals de maritiem-aquarellist van Duitse zeegaande schepen verzamelaar van *todo* Boudewijn Büch de schrijverfilosoof met

kennis van nooit gepubliceerde werken over vrijheid
van wil of zeilmeisje van veertien die ver van het
nietszeggend feestgedruis de wereldzee wil bedwingen
tot ik gestoord raak door zo'n *focking* luchtmobiele
Talibansnuffel*hopper* die lange tijd als
feestverziekend zwaard van veiligheid boven mijn kop
kleeft

met kauwgummi voeten in plastic gekerfd en scherp in
het hoofd mijn vroeger evenbeeld bevroedend floept in
de Kerkstraat een zoeklicht aan waar op de tast vanaf
de hoek het cultureel betrokken stadsdeel mij herkent
als een berucht verhaspelaar van ingesleten zekerheid
zoals die recht vanuit het kritische principe
tegenwoordig wordt ontleed tot hapklare internetvracht
onder prachtig mooi wachtwoord waarachter in het
samenscholen net los van de massa slank ogend meisje
zich voorover buigt met borsten zwaar van
dronkenschap deinend in oprekkend shirt en ketst met
haar hele decorum nu desintegrerend kotsend een geile
glimlach terug naar mijn archaïsch in gedachten
schietend lijflied *it ain't me babe* biertje weer
sleeplopend met zingende vrienden in vroeg
doordrenkte straatgroeven vast waar vrouwen van
vijftig wanhopig hun marktwaarde schatten trap ik
blasfemisch op tenen van troost en zie sodeju in een
donkere makelaarsruit mezelf het flink bezopen Ik
bevragen in *poco loco* dronkuh huiswuvendage in de
nacht v'assen laat op rechtover wangloof hiel bietje vas
voor te foograferen poeh man pisse en plotseling N

kwijt die nôh un bietje ging hale en ik met F in luchtu
gbazel over Anselm Kiefer tetter en schelle rinkulstem
van bluesdingus vriendin als hoogstemmig vogeltu
dronkuman hé joe hé zij neel geen klam zun zijde zeg
maar en beswel vrouw zeg tege me waar ken ik jû dan
van oh stond net met F te prate o daar ken ik jû dan
van aan massamist ontdrevu mijn heldere nawerk
doordrenkt poreus kalksteen door beeldhouwband
bewerkt in licentie eerst weer pissend loop ik door
beduimeld loofbos kaarsrecht op die ene lariks af om
tot het ochtendgloren steeds weer de youtube-versie
van *it ain't me babe* af te spelen gezongen door een
zwart-wit jonge Joan Baez en huil vergeefs terug naar
mijn *twenties* vrij nog van zinloze ballast in
drooggekweekt stoffig contrast

je ziet het maar je ziet het niet met net ontblote
uitgestrekte hand die de ogenleden dichtknijpt om
tastend in het zien de overdruk te verdragen die vers
uit zojuist gedane ontdekkingen lekt omdat in de
voorwaarden van het systeem staat beschreven dat ik
alleen mag kijken of ingezonden tekst is weergegeven
maar ik in hartje *yesterday* dan toch de leiding neem
over aanwaaiend lot bij laat een ontbijtje met
geroosterd sneetje aardbeienjam op de lippen en om bij
sloten koffie een sigaretje te roken terwijl de vroege
vogel een worm vangt met goud in de mond kijk ik
moeilijk te doorgronden rond en nooit zoiets moois
gezien bewonder ik in helder wit verpakte prachtkont
van belezen Congolese die boeken in de zaak

bescharrelt terwijl ik verdwarrel in tropisch
bloemgeurig kleurbeeld zojuist met verve op stelten
gezet en ben dan toch gereed om met een afgeperste
stem het loflied op dit wonder te gaan zingen en te
doorgonden wat het hoog gesproken woord niet nooit
mijn godsamme wat moeilijk met zo'n paradijselijk
wezen het woord vermag in alle exen positie en pansie
schamel zijn en niet te nadrukkelijk schamen voor
woorden mompelen haast van alles wat terzijde wat
buiten zuiver zakelijk minvolle aandacht verdient in
een staat die eenzijdig verlamd lijkt en vol interne
conflicten denkend aan *the more you know the less you
need*

met reuzenrad in luie draai op locatie als teken van
trage beweging tegen de avondhemel geschreven
passieloos beeld bij een sublieme *evening view* in
vloeiend wegebbend licht boven een langzaam naar
sluimerstand kerende stad met overal de resten holle
retoriek tussen vertrapte plastic bekers ingedeukt blik
bier kots urine en de *blessings* die dit alles aan lokale
welvaart heeft gebracht hoewel de trein daardoor
vertraging heeft sputtert ingestapt metaalgezicht
telwoorden uit in hysterisch verband onder wijdvallend
shirt aan geringde hangtieten trekkend begint haar
partner te bekken over zus en zo gothic band in
Groningen stad vannacht en denk ik hoe ze zonder
erotische kleefkracht minzaam zou kunnen verdwijnen
uit het zuiver hermetische delven in *the cult of
shadows*

vrouw onder veertig met donkere huid die reislustig en belezen in juiste proporties denkt vermoed ik vandaag de eerste dagpauwoog deze zomer die op een lichte windvlaag onbeholpen over de haag vliegt langs vierbes varens opgeschoten zaaddragend gras en zie een gele traumaheli die onverrichter zake terugkeert met heimwee naar 's Lands Hospitaal toen ik nog redelijk warmtebestendig was zolang de sappen vloeiden kwam ze daar pas gescheiden aan maar nu terug op een tweedehands fiets met twee kleintjes opzij van mij boven de kring waar kreeft wordt gekeerd valt het licht zoveel schuchterder binnen en komen we weinig verder dan een vriendelijk hallo met extra burenuwoord soms door collectief gestuurde beperking ingefluisterd en de verhulde opluchting wanneer in huis de telefoon overgaat en licht en schaduw samengaan binnen stijlverbanden waarbij mijn hand standvastig op de rand van het neo-expressionisme blijft rusten terwijl mijn ogen dwalend onderweg zijn naar wat ik zie bij Kiefer maar onmogelijk zien kan in de immense vlinders verslindende mond ook happend naar andersdenkende mensen die niet met hun jeugd ook moed verliezen maar die naarmate ze dagen vergaren juist radicaler voor hun zaken staan en eensgezind een weekend kroondomein Lucretius bewonen om daarna los van disciplines atomair te gaan bestaan met harde dwang geleid door talloze fermionen en bosonen naar waar het schrikbeeld achter een rollator door de kunsthistorie strompelt en later in de zomertuin moslims worden besproken alsook wat

een gedetineerde kost en landen die dit alles buiten grenzen houden met flikker maar op of dan ga je maar weg alsof de steden middeleeuws ommuurd zijn en mijn volk nog simpelweg mijn volk is mijn land nog mijn land en rijkelijk geschonken bier op smaak gebracht met in het schuldig landschap zelfverbouwde hop de roddels losmaakt onder fel oranje vaantjes en als Mien niet mee mag ga ik ook niet mee zegt Roel die liever bij de snackbar eet dan naar zijn moeder gaat maar toch het belang onderkent van dat wat eigen is dan denk ik liever aan een onbekende roos met doornen die tomeloos dansend in tropennacht valt en mij daar met haar blaadjes overlaadt

omdat het reactief subject in sluitspierverslappende verte op schuivende aardkorst de extrapolatie van oude beschaving vervormt tot primitief tribaal gedrag van vrolijk verspillende mens die voor de ongewassen massa's voedsel en grondstoffen verbeuzelt vol onbeteugelde *fuck* zucht en kweeklust met diepe depreciatie van het Chinees éénkindbeleid of de Malthusiaanse productiebeperking en predikt onverantwoord jammer dan des nageslachts verwacht *disastrous life* op magnifieke avond bij lichtende ijskristalwolk in de noordlucht en op de verre grens van water en land de donkergrijze grillige karbonkels van stapelwolk *ploffings* terwijl een *freight train* onder meer en een veldmuis tussen de struiken mijn pad kruist rijst de vraag nu aangaande vernieuwing en assimilatie of het schakeren van deviaties onder

bekende constellaties van kennis over dampkring en intuïtieve verzamelingenleer terwijl ik in de nanacht door zelfbeweger voortgedragen alsnog een licht en luchtig dagplan uitsmeer over mijn strakke agenda die tot tien in de avond vol wakkerheid staat met tussendoor humor gesjouw en bittere kou van een jonge *eye candy* vrouw met droefheid in het hart en grafsteengrijzen in het zwarte haar al omdat haar eerste dode meteen het diepst verwondde toen hij werd overwogen en haar emoties *stante pede* afgebogen werden van proloog naar epiloog vol triest *forever never* en afgeserveerd met oud bier op een bankje langs verlaten asfaltweg onder ruw gebaste bejaarde platanen met in de nabijheid een bordje ter markering van afstand naar drastisch op de schop genomen gronden in planmatig opgezet herstel door met veel data stoeiende land-ideologen met chronisch brandende ogen die avondkoelte door het open raam op de ontblote armen voelen bij werkelijk geen zuchtje wind meer komen de muggen al in haar stamboom verscholen nog en hoort ze hoe schoon de leeuwerik zingt en zegt lijdzaam ik leg het je nog weleens uitgebreid uit over je bleke in schemer bijtende huid terwijl ikzelf al het onweer voorvoel loop ik haastig en hardvochtig lijkend lachend in eindeloze cirkelgang het *Walzing Matilda* fluitend naar huis

er klinkt geen schaamte krakend in braakliggend moment bij stille draagster van ontkende waarheid weglokkend en bij holle houtklank nog onbeschoft

voyeuristisch voor hoofdkussen knielend op twee knieën en één elleboog met luie ogen leunend in de leegte sta ik even later langzaam op en drink een glas water zet later de buitendeur kierig en voel de zwoele nachtwind mijn licht behaarde kuiten bestrijken alvorens ik in bijgezeten leegte een van vreemde vrouw afkomstige email over kunstkritiek lees waarbij ik wantrouwig vermoed dat zij met opzet tijdens het breien de vele oprecht losse steken in argumentatie blijkbaar in ruil voor diepe emoties en troostkunst heeft aangebracht en de feiten verloochent zodat ik thematisch de waarde herschik terwijl op geelbezweemde foto's langzaam leven zich weerspiegelt in gehaastheid als *averechts fata morgana* lijkt het hier in relatieve treurnis af te zweten waar eerder als middel op glijdende huiden gesmeerd dient smerig nu met anti-transpirant bestreden te worden en denk ik de laatste dagen verrekte vaak aan diepe zintuiglijke verte met kruidige geuren van bomen struiken en gras die bij de gepeilde temperatuur zo anders zijn in dalen van lagere Andes dan op een dag in Drenthe waar zij nu als ontmanteld prooidier zwetend van de slavenmarkt gehaald vakantiefolders verspreidt in dikke witte woningen tegen een kostenloze fietstas en een hongerloon waarvan je nog niet onder bomen kunt wonen wil ik opstandig met haar onder klamboe het tijdelijk hemelrijk in wat niet in het regime kan worden gelegaliseerd dus opgewekt met iets wat wel het *staying alive* stimuleert door te werken met ouder wordend statistisch vooruitzicht op

twee het heetst verlopen meiden die leeggebrast de reizigers verleidend geld proberen te vissen wat ze thuis niet kunnen halen hoewel met klem nu uitgestuurd door overtuigend raadslid die mij tegen een blanke huid over etnische diversiteit laat getuigen ten overstaan van een publiek met rijkdom van het onvoltooide in duizend bloeiende bloemen onder gelig hemelwaas wat ik van harte ondersteun mits woekeraars tijdig worden gesnoeid om werking van de werkkring drinkend zegt hij wat ik dolgraag dorstig beleid zij het morsig en zot wanneer de adelaar vliegt met de duif en de condor passeert en de avond vlagt voor verwachting van wakker wereldcuppie knuffelend octopussie Paul

west van mij wordt in wolken een *wargame* verwekt op mooi gewelfde negroïde rug onder een roze zijdebloem in het gitzwarte haar bij volstrekt malafide vertrektijd en kom ik in een herontdekte keuken weer de geur van ratatouille tegen want vonden in de afvalbak een oud recept met mozzarella in de genen vol rode bourgogne *bon appetit* waar heel de dag het land zich al oranje maakt voor wedstrijd van de eeuw op stadspaleizen wangen ontbijt- en middagbier tussen schreeuwende lieden straks toeterbier tot aan het roesbier toe men niet meer kruipen kan zelfs als de uitslag van de wedstrijd een formidabele kater blijkt blijft men er *à tort et à travers* postmodern zuipen omdat de evolutie ons heeft opgelegd het meest van de eigen veeleisende genen te houden en *long may you*

run het leed van vijftien jaar Srebrenica vijftien jaar lang vielen elke dag doden in die ogen achter die ogen introspectief in het moedeloos bloed en alleen de platonische doden die het eind van de oorlog hebben gezien worden door postpolitieke Mefisto vertoverd tot *keep on rocking in the free world* historische dag voor de vrede was ik te jong nog voor vrede terwijl men in scabreus verband luidruchtig het ultrakort Holland scandeert begraaft het mensdom andermaal de knekels in rimpels gehavend land tot na het deceptief verlies een vingerkrommende wolk zich ontstulpt tot een gladde grijs-witte vulva die meteen achter zware regensluiers verdwijnt en mijn gemoed zowaar droevig maakt omdat zo'n immateriële traktatie die in de lucht hangt nog niet in de hand is en fysiek ongrijpbaar blijft vaak zijn het dieren of vreemde gezichten van mensen maar kut in de lucht is niet alledaags en nu turbulerend vervaagd met welke bedoeling binnen de ronding van regenbooglicht vliegen noordwaarts de duiven terug naar de til om te paren

kort nadat F met haar montere blik breng mij niet in verzoeking groet tegen vermaarde achtergrond van prachtige cilinderdoeken het openingswoord heeft gevoerd wordt bij verschalking van de vernissagehapjes tot sluitingstijd onstuimig onweer doorgebeld en glimmen alras op een terras de poëtische sappen waarbij verhit gekibbeld wordt over vermeende tegenstand der lichaamseigenschappen terwijl mijn Schätzchen al een jackje omslaat en met

wat schraperige braampjes op de stembandenstem
constateert dat de wind nu uit het oosten waait
waardoor plotseling Confucius opduikt met de vraag of
zijn denkstof überhaupt nog ergens dwarrelt of
opgesnoven wordt en krijg ik thuis de milde
fruitcocktail met vruchten van haar vroegere prestaties
in koele romige kwark zeer langzaam ingelepeld

na dagen dompelt Democritus zich in ethische
systemen en ben ikzelf na hard en ingespannen werken
thuis op reis nomadisch geraakt in Hellas' heuvels van
herkomst verscholen kieren van alledaagse
volkscultuur die breinloos vertier prefereert boven een
weergaloze hoogte en zie ik in de verre bergen
verblindende toppen onthuld door smeltende sneeuw
voor ik langs lange lege kanalen 's nachts de zure
wijnkots braak om na langdurige verkoever langzaam
weer op kracht te komen in zonverspilde namiddag
waar een krimpemde keukenwind mij verre reizen
aanblaast terwijl op de tafel voor vrijheidsbezinning
borden schalen en bestek verschijnen ter ontginning
van gedurende jaren tegen een vluchteling
aangewaaide ingrediënten waarbij het ongehoorde
intussen ook alledaags is geworden in alsmaar
herhaalde versagende woorden waardoor men op
zichzelf teruggeworpen wordt en met de beide benen
loos het inwendige gangpad verkiest boven bos en
boven gierende bronst het indolent gemier dat vol
hiërarchisch geroddelgezellig *sans gêne* luidruchtig de
plaats in de ingeburgerde pikorde kiest

daags daarop in zomerzotte hitte het kortstondig huis verlaten smelt weer de drop onder zwetende handen gestuurd door onderhavig werk bij vlammende *éducation permanente* de spleet al bleekgelikt ga ik door warmte ingedikt naar de postbus om oude bladen koude oorlogsrussen tussen kortingfolders weg te vissen en in schoudertas te doen allee hop op de fiets door afgeleide werkelijkheid naar het gevierde kenniswerk der kunsten om daar mijn eisen en gunsten aan open postvak uit te venten en toe te vertrouwen aan onhoudbaar opgebouwd bolwerk uit letters en syllaben tot korte zinnen gevormd van fouten ontwormd en verzonden verzink ik zomaar in gepeins over diepe trotskistische wonden en ander radenleed wat vele levens duur kwam te staan naast dictaturen aller kanten en democratische staalvarianten om de vijand mee te slaan en blijken systemen in de genen grotendeels gelijk gebleven waarmee alleen de vormen kleuren en geuren verschillen van de ter zitting verschijnende billen blozend soms van schaamte want verder dan het oog in prettige constructie van uitgekiende schijnwereld reikt wil darwinistisch brein noch intelligent design iets leren van systeemobductie en geven altijd nog te vroeg geknakte sloebers uit de bezitloze kasten en klassen die mijn welzijn betalen hun jeugd gezondheid en leven en loop ik evenzo des avonds door het cabareteske dorp met gouwe ouwe liedjes en zie bij grauwe lucht de schuchter verborgen dorpstietjes die op straat staan te praten met balkende handelaar in frivoliteiten en zijn vrouw dat geval

noemt als om de hoek vergeten woord weer opduikt in vorm van verlepte temeier de stormbal gehesen met diepe ravijnen in het gelaat bij wie kapotte pantykous als oude racekak plakt aan de benen bruin over bruin in de verte gefluister alleen in het stomdronken duister zou men er kunnen vertoeven als ooit de laatste mens op aarde zo de daad in gouddraad gewikkeld nog niet in whisky gedompeld overrompeld door wanhoop en vragen als hoe kan ik leven loos dit verhinderen denk ik het leven hemels als *a girl in a wooden canoe with her fingertips running through water* met in mijn hoofd de vluchteling voor honderduizend dingen dikke spinnen duimschroeven van streng geloof maatschappelijke regels en dictaten van vriendinnen waar niet mee te praten valt en loop ik soms als allochtoon te zwerven door mijn eigen straten met *nowhere to go to* dan mopperend onder gelijken in verdorven dorpshoek neer te strijken tussen pechvogels levende lijken terwijl de stad zich opmaakt voor ontvangst van ogenschijnlijk gelukkige truckers en overrijp gebrul van de vlam in de pijp

met de verbeterheid van oude plattelandsattracties schuift naar gelang mijn wandeling vordert een flinke volle maan achter de kranen van het in aanbouw zijnde theater met lieve groetjes en tot later staat op tien minuten gaans een evenzeer pikante als expressief riante *danseuse au repos les mains sur les reins la jambe droite en avant* op de sneltrein naar Schiphol te wachten terwijl de nachtstilte steels lachend intreedt

met krentenbollen van licht in de verte drijf ik
glimlachend hemelse landschappen in alleen al
vanwege de zeer licht met *dark folk* besluerde lucht
die in nachtvlucht oneindige diepte laat zien maar moet
ik na een trilling in mijn zak terug naar de brugklas om
daar na een poging tot braak in de herkansing een
restje losse constructieplaat op raamkozijn te
schroeven waarbij ik de anti-empathische ploerten
vervloek die zonder respect voor andermans arbeid en
complexe maakprocessen met *Entwertung aller Werte*
alles egocentrisch voor zichzelf aanwenden zonder
daarmee maar een statement af te geven of systemen te
ontweven in antisociale *Gestalt* die andermans leven
modeloos vergalt met onderweg weer door een
veelheid aan breed uitgesponnen mythologische
systemen het kringelen op het watervlak van cirkels
waarbinnen ik naar draagwijdte moet raden en
zijwaarts denkend met krabben in zee pleeg ik een
aanslag op de regenboog links boven bomen
onderbroken door lage lichtgrijze wolk die samen met
vier vogels naar het zuiden trekt terwijl het wachtende
dansmeisje daar nog steeds met haar armen zwaaiend
boven de stad staat val ik opnieuw met haar samen en
zegt zij misschien valt er nog te bezien wat er voor jou
te denken valt jongetje

vóór mij laat ik in stilte de stad onder een vlakke laag
van wolken achter in oncomfortabele mix van
afscheidspijn en vreugdevol de ogen strijken langs
lukraak op weg zijn met nieuwe kieuwen haring kop

op plastic tas gedrukt de leidraad kwijt bij nattig kampeerweer buig ik naar tentje schuddend in wind de lisdodden weg en het riet langs de bagger in badpak het kreupelhout en de *how to survive stupidity* akkers na een vergaande verkaveling met op kaarsrechte voren de monocultuur van een snelle zelfzuchtige leefstijl waarin lichtvaardig tienerlevens ontkiemen bij groeizame perslucht met voeten ver weg in een grote sprong terug de naar *Colossus of Maroussi* in pas gesaneerde bakermat als baken in gestutte zomernacht *in which I will compare thee to* het boezemzwarte sjouwen door nieuwe bebouwing groeit wachtend op *love minus zero* een licentieuze vrouw tot mooi gewelfd adagium in lichaam van marmer waaraan slechts masserende handen ontbreken maar waarvan wel een eucalyptusgeur opwelt overal waar ik haar nieuwe naaktheid zie klinkt uit de verte een vredelievend lied gezongen door een koor van klare kinderstemmen en staan hulptroepen klaar voor versterking en zelfspot bij de verwerking vanwege slechts één keer bedreven gelegheidsliefde *in cheerful honor of the past* weerkaatst haar glimlach op mijn eigen smoelwerk een fraai gevorkte stam naast haar eenvoudig opgebouwd nachthol met overdaad aan koddigheid en kolder en urenlang stilzwijgen soms het grijzen op mentale schaduwzijde als zij met haar spierwitte broek in olijven gaat zitten en zo snoeihard *shit* roept dat onder de honden gaan blaffen omdat opnieuw een onbesuisde hand zichzelf politiek overspeelde trekt nu de geur van rotting over zomers

land waar schappelijk niets aan de hand is anders dan in jaren niets geleerd van opgestapelde fouten struin ik rond na al te veel in echo's van haar *shit* te hebben gelopen en stoot ik slechtgeluimd mijn voet tegen vervloekte windstroom nog tezelfdertijd fijnmazig vissend naar stilte vang ik een wit geblakerd restje protest met kleine bijvangst verse agitatie over tweespalt in het land door onbeschaamde kabinetsformatie en kijk ik mij gedragend als de oude dagen vol koeren over vroeger volle bekers met nog romige koemelk en het landschap overzichtelijk voor ongeletterd volk omdat er verder niets was dan het leven dat van oudsher al bekend was en er daarom slechts een verte was met steeds in herhaling hetzelfde zonder vertaling dezelfde kringloop van openen zaaien en oogsten van lichaam tot boven de haag een hardos voorbij glijdt die onverwijld aan C doet denken schrijlings boven mij levend in lucht met haar voeten ver weg op een onevenaarbare middag met volle warme klanken als van samenzingende bladen ener topviool toen zij te vroeg nog voor verzadiging voedstoffen kaapte en zomaar vertrok in een opgelegd noodlot met nobele twijfel aanvaard en zeilend op de noordenwind naar zuidelijke streken tot hoopvol ooit charismatisch na lijkbleke tijden van cholera het kleurenspectrum zal vinden en ik tot dan voldaan maar in spijtige focus naar buiten kijk glijden lichtspikkels duister aan ruiten voorbij terwijl simultaan bij Petrarca op de trappen van vochtige Vismarkt een leegkijkend meisje worstelt in de prut van luizig puberduister met

naast haar een bakje voor muntgeld waardoor ik het land in minder mooie staat ervaar dan in het wereldmechaniek verwoord en in een matte desolatie nu geen tijd aan medeleven kan besteden en rijp mijn schuld met recht op ongemoeide frequentie zelfs al zendt zij in essentie niets dan stilte uit

na een maaltje macaroni loop ik slibberig vanbinnen naar de ruwe overkant om gillend als gelikte ridder van het oude Gouden Schild in de gespiegelde verschillen overeenkomsten te vinden bij een vlagerige regen en gestegen temperatuur en vloeien zomaar zomer en onstuimig najaar samen kennelijk nog steeds niet wetend dat klimaten ondertussen door primaten zijn verstoord al is dat volgens kenners nog niet zeker na het weggelekt vertrouwen en wacht men rustig de verdaagde onderhandelingen af om in de tussentijd te klussen aan het bange taal noch teken met Moskovisch taartgebak bij koffie nog maar net in rook verdwenen en laten we even met z'n allen de lange termijnplanning sneven met de afgevallen haksels en nog meer verkleinde flinters in het *horror vacui* van het hysterisch nieuws als zuiver retorische vulling tussen al te veel *commercials* opdat wij dagelijks genieten van genoegens die het beter leven biedt na het krampachtig paren of voor de zekerheid verzekerd sturend naar een tropisch eiland met in vuurbaken brandende varkens bij een dorp onder modderlawine wanneer de landspolitiek weer faalt in het kritisch debat en voetbaltoeters decibellen bloeden voor

toekomstig kampioenschap onder bobodictatuur en kleine luyden angst inblazen tegen lekkere rauwmelkse kazen of in licht van mondia le blindheid dure grasvelden begrazen dan hoeft het ook niet te verbazen dat ik steeds meer vliegen rond de oranje stront meen te zien en cirkelende gieren boven straks overbodige mannen terwijl over smeulende fakkel geen geintje gemaakt wordt leun ik tegen Ionische zuil bij prachtig dierlijk schijnsel en verfijnde braadgeur op de lichtgekleurde huid een kleine ongerechtigheid en dieper in de traag voorbijglijdende stroom van dampende dromen zegt zij kom gerust terug al weet ik niet wanneer het zelfgenoegzaam turbuleren in ontevreden sneer verdwijnen zal sinds ieder mens als doorgevoerde consequentie van Cartesius versleten axioma is omdat hij denkt besluit ik vooralsnog zelfs niet de onvolprezen bovenhelft van haar vriendin te strippen die ranzig ooit uit rundvet opgekust zomaar ineens zichzelf bewust staat te wezen in fatsoenlijke gesprekken over *street art* en Degas waarin haar discursieve genen denkelijk een misstap zijn begaan in de verbeterde nagelranden sta ik verveeld de diepe spleten in het ge vulgariseerde beeld met kutplamuur te herstellen terwijl de massa om mij heen in overdaad aan schaarse tijd gezellig staat te bellen spreidt zij nu draadloos benen wijd

om niet in opbloei het verval te zien beginnen van hen die *overruled* en grimmig in historie bleven staan verleg ik de mobiele rodelbaan van overal naar hier en

schuif terstond de achtergrond vooruit waarin elk
singulier beleven door helder *peephole* uitzicht biedt
op lyrisch perspectief en spreek ik bij ontmoeting op
stationstrap al over de starre Dinka-oudsten zitting
houdend in de schaduw van een oude mangoboom
terwijl fatale stamtraditie zo rijkelijk het nageslacht tot
ondergang verwekt om even later langzaam te
vervallen in de omgekeerde blik maar mooi vervallen
losgewrikt van de getallen die leeftijden bepalen of
trots nog gedevalueerde diploma's behalen of zelfs
verveelde pubers helpen de tijd te verdrijven als twee
ontologisch bedreven geliefden aan zee vanaf de eerste
schuchtere kus op weg om kunstenaar te worden en om
die reden dinkavee niet voor hun koene voeten laten
lopen loop ik er met gezwollen borst op afstand
tussendoor om praatjesmaker te pronken omdat door
overmatig tijdverbruik verlept en dronken driest wordt
spoedig al het eerder opgeladen reistegoed geraakt met
fnuikend vochttekort tijdens een korte rit waarvan
doorrookte stem nu keer op keer de hoge prijs herhaald
die voor de nacht betaald is en ik in mijn beleving even
later met beverige houtvuurturing naar testimonium
paupertatis tuur die aangelengd met een verloren tijd in
onstuimig ruisende berken en heksenlicht kaatsende
maan op haar beurt tergend langzaam langs
nachthemel glijdt terwijl uit herinnering opgediept
gesprek met persona non grata het hek van de dam
schuift met een grote complexiteit aan hoogstaande
citaten waardoor illusies van inzicht ontstaan die in
hoofden overvol van anti-islamisme in het buitenlands

beleid verdiept bezinken rook ik gelaten een van vuur
verstoken peuk terwijl mijn blik zich neukend op het
kortgeschoren koppie richt en alles daaronder tot aan
de spierwitte gypen in nuchter neerdalend neonlicht
voelbaar verdwijnt in alweer zo'n geldverzwelgende
rechtszaak of nacht in statistische leegte waar liever
mijn hoofd mathematisch met beide benen in
elementaire verbanden blijft steken maar door het
drieste heimvee onverwijld in meningloze kudde
teruggezogen wordt waartussen ik het woord in
hoofdzaak ten faveure van de noodzaak doe en krijg
vanaf bepantserd schip op de rivier een smerig kant
noch walgezeur terug en observeer door snel passerend
geboomte nu de bliksemende maan angstwekkend
reagerend op een prikkelende vraag op vroege
maandagochtend nog eens ampel overwegend wat in
zijn algemeenheid steeds tussen oogkleppen
plaatsvindt en alles daarbuiten binnen de algemeen
gangbare kennis bewust niet bestaat en daar derhalve
geen probleem vormt in verbaal kortzichtig hier en nu
waarin de aan dichtgetimmerd akkoord gebonden
onderhandelaars pas na veelvuldig klagen symptomen
bestrijden die met adequaat beleid niet zouden zijn
ontstaan als wij maar allen sterker uit de crisis wilden
komen vol trotse presentaties in historische tijden om
tegen gewone mensen thuis te zeggen dat er een
nieuwe wind gaat waaien die veel migranten
terugblaast en de arme kant van dit inmiddels
wonderlijke land aan de leidende bedelhand uit hun
huis haalt

Vanuit de vele havens baggerschepen samen naar de rechtbank met lepe drekmagen vol linkse hobbyhonger knorrend tegen zeven Bijbelse plagen over publieke zenders onderverdeeld zit ik na sluitingstijd een beetje commercieel te kijken zat langer gemoedelijk plooiën te strijken met enthousiasmerende stem nog in lang overleden resten van marxistische vervreemding taalkundig geëliteerd teneinde het nu gaat het los te bereiken lever ik voor groei mijn geld in en mijn vrijheid voor de vrijheid met op de barbaars veroverde vlakte nog de geur van vers gemaaid nat gras waarin apart gekapte man ontdaan van eigenschappen weigert zoete koek te eten en vaste deelrelaties aan te gaan met afgegleden tradities in een postmodernistisch vloeibaar bestaan met ogenschijnlijk zelfbewuste kwebbeltruten vol prozac die *contradictio in terminis* een slaafse Übermensch propageren herstel ik zelf de culturele omnivoor en wacht al maanden op een meltdown in mijn rechteroor om het geluid opnieuw in perspectief te zien en spuwboog te bepalen richting kwispedoor